

[Pia Christmas-Møller]

Lovforslag nr. L 137 er regeringens bud på at lappe på enkelte af de urimeligheder, som specielt rammer pensionisterne. Skattereformen med tilhørende pensionsomlægning nedskærer således rådighedsbeløbet for tusindvis af pensionister. Det er en kendsgerning, som vi gang på gang har foreholdt regeringen. Lige indtil fremsættelsen af lovforslag nr. L 137 den 14. december har regeringen haft en yderst afvisende holdning over for problemets blotte eksistens og omfang.

Desto mere fantastisk er det, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at man hele tiden har været opmærksom på, at tusindvis af pensionistfamilier oven i købet med mindre end mådelige husstandsindkomster ville lide et mærkbart tab. Under udvalgsarbejdet er det således blevet oplyst, at regeringen selv vurderer, at alene i den gruppe af pensionistfamilier, hvor den ene ægtefælle er på pension, mens den anden har erhvervsindkomst eller indtægter i form af efterløn eller arbejdsløshedsdagpenge, vil ikke færre end 15.000 familier lide tab. I disse regnestykker er der end ikke taget højde for de grønne afgifter.

Hertil kommer alle de pensionister, som selv har en sideløbende pensionsindkomst, eller som blot bor i en kommune med en høj skatteprocent. Regnes disse grupper med, mener regeringen selv, at der vil være mindst 37.000 pensionistfamilier, der vil lide tab. Men i det tal indgår hverken de grønne afgifter eller nedskæring i grundbeløbet for de over 70-årige med egen erhvervsindtægt. Altså: Det samlede antal familier blandt pensionisterne, som vil lide tab som følge af skattereform m.v., vil være langt større end de 37.000.

Lovforslag nr. L 137 løser på ingen måde alle de problemer, som reformomlægningerne påfører tusindvis af pensionister. Tværtimod vil forslaget kun lette byrden en anelse for 5.000 af de 15.000 pensionistfamilier, hvor pensionisten er gift med en ikkepensionist, og så er der oven i købet ikke sikkerhed for, at det er de allerdårligst stillede i denne gruppe, der bliver hjulpet.

Når vi i Det Konservative Folkeparti alligevel har valgt at støtte gennemførelsen af lovforslag nr. L 137, er det, fordi forslaget trods den gnidrede løsningsmodel hjælper en yderst trængt gruppe blandt samfundets ældre medborgere. Støtten til dette lovforslag skal under

ingen omstændigheder tages som udtryk for, at vi hermed påtager os en andel i ansvaret for reformomlægningens mange tilbageværende skævvridninger og huller. Det ansvar påhviler fortsat alene regeringen – såvel politisk som økonomisk og teknisk.

Jeg skal på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti anmode om, at lovforslaget går tilbage til udvalget med henblik på afgivelse af tillægsbetænkning, forinden en tredje behandling kan finde sted.

Else Winther Andersen (V):

Den lovændring, som socialministeren her er fremkommet med, allerede inden loven er trådt i kraft, viser jo det hastværksarbejde, der er lavet omkring bruttobeskatningen af pensionerne.

Venstre har den ene gang efter den anden påpeget, at der var pensionister, der ville komme i klemme. Det kan jo heller ikke være anderledes, når man sætter grundbeløbet ned, men hæver pensionstillægget, hvoraf det sidste jo er indkomstafhængigt. Derved rammer man ægtepar, hvor den ene ægtefælle har en indtægt og den anden er på pension.

Det har socialministeren – men også den samlede regering, må vi sige, eftersom der har været flere ministre indblandet i dette her – hele tiden holdt fast på ikke var tilfældet. Man har sagt, at der var nogle pensionister, der ville få et mindre grundbeløb, men derimod et større pensionstillæg. Hvis det ikke var tilfældet, ville det i hvert fald dreje sig om en så lille gruppe, at det kun var promiller, og det ville ikke betyde noget.

Alligevel blev regeringen bange for sin egen skygge. Nu er der begyndt at komme kritik af den, for nu siger man ude omkring det samme, som vi har sagt hele tiden, og derfor er man kommet med dette lovforslag.

Men jeg vil gerne have lov til at gentage det, jeg sagde ved førstebehandlingen: at det jo er fantastisk, at det nu pludselig viser sig, at man godt har vidst, at der var de problemer, når man stædigt har fastholdt, at der ikke vil opstå økonomiske nedsættelser for de pensionister.

Jeg vil også gerne sige, at i betragtning af, at dette er et lovforslag, som vi havde til første behandling i onsdags, er det nogle urimelige arbejdsvilkår at sidde med. Samtidig med at jeg gerne vil slå fast, at skattereformen er rege-